

udnævne Formanden. For at begrunde Fleertallets Anskuelse i saa Henseende, maa jeg fremhæve en Sætning af Betænkningen. De Herrer ville see, at der i den staaer, at et Fleertal ikke kan villige, at et Mindretal ved at lade et enkelt Afstykke afstrykke har givet dette en Betydning, som ikke tilkommer det ifølge dets Indhold. Hermed er ikke meent, at dette Afstykke ikke i og for sig skulde have et godt Indhold, men Meningen er den, at der gives en saa stor Mængde Afstykker i denne Sag, at man ved at lade et enkelt af disse afstrykke og ombete til Thingets Medlemmer, fremhæver det paa en Maade, som om det alene indeholdt den rene Sandhed, og de andre vare mere eller mindre eensidige. Nu er dette Bilag ligesaa eensidigt som flere andre Bilag. Disse Bilag have i det Hele en temmelig eensidig Karakter, det er en Art Notevegling, det er ganske fortræffelige Noter, i saa Henseende have de Herrer Professore fulgt ophøjede Exempler, jeg vilde ogsaa have ønsket, at de havde fulgt dem med Hensyn til Indrømmelser, men dem er der ingen af. Enhver staaer fast og bestemt paa sin Mening. Under saadanne Forhold troede Udvalgets Fleertal, at det ikke burde kaste sig ind imellem de stridende Parter, men see paa Sagen, som den simpelt og sundt fremstiller sig for En uden Hensyn til personlige Forhold. Da nu Professore i Zoologi er det ene af de to Medlemmer, der bestyre det kongelige naturhistoriske Museum, og han tillige selvstændig bestyrer Universitetets Museum, syntes man, at naar Omstændighederne spjæ sig saaledes, at der blev oprettet et Raad, hvor han kun fik $\frac{1}{4}$ Stemme, burde man i det Mindste ifølge hans tidligere Stilling lade ham blive født Formand; man fandt, at man vilde gaae ham for nær, naar man ikke lod ham beholde denne Stilling, medens han hidtil alene har bestyret det ene Museum og til Hjelpten det andet. Der er saa meget mindre Grund til at berøve ham denne Formandsplads, som han hidtil paa en udmærket Maade har forestaaet Bestyrelsen af Museerne saameget mere som denne Mand ikke blot er en udmærket Videnskabsmand og anerkjendt som saadan herhjemme, men ogsaa nyder almindelig Anerkjendelse iblandt europæiske

Lærde, idet han ikke alene er anset som en udmærket Zoolog, men gaaer i Spidsen i mange Retninger af sit Fag. I de antikvariske zoologiske Undersøgelser, i Læren om Afstedsbygger, om Moser, i den interessante Lære om Generationernes Vexlen — i alle disse Spørgsmaal gaaer denne Mand i Spidsen, leder han sin Videnskab. Naar der altsaa Intet foreligger, hvorfor man skulde forbigaae ham, saa har man meent, at det var en naturlig og simpel Sag, at han som Professor i Zoologi og som en Mand, der repræsenterer sin Videnskab paa en fremragende Maade — Inspektorerne ere Specialister, de have hver sin Branche af Videnskaben, medens denne Mand repræsenterer den almindelige Zoologi baade udadtil og ved Universitetet — saa har man meent, at det da var naturligt, at han blev Formand. Nu vil den ærede Minister sige: ja, det vil han ogsaa blive, thi det er en Selvsølge, at Konfistorium vælger ham. Ja, ganske vist, men hvorfor skal man underkaste ham dette Valg? Ministeren vil maaskee fremdeles sige: men det kunde jo tænkes, at denne Mand med Alene blev saa afsejldig, at han ikke kunde bestyre denne Post. Jeg svarer dertil, at da han kun skal være Formand, fordi han er Bestyrer af en Afdeling af Museet, og fordi han holder Forelæsninger ved Universitetet, er man berettiget til at forudsætte, at saalænge han kan forestaae denne Bestyrelse og holde disse Forelæsninger, vil han ogsaa kunne overkomme Formandsforretningerne, som i og for sig kun bestaae i den formelle Ledelse af de Møder, som de 4 Herrer holde med hverandre, i at aabne Brevene og sætte dem i Circulation etc. Vi have flere Tilfælde ved Universitetet, hvor en saadan Formand ikke vælges. Det er saaledes ifølge en vis Tour, at de Herrer Dekani tiltræde deres Poster, og der findes jo ofte meget aldrende Mænd i disse Stillinger, men Alt gaaer desuagtet godt. Naar det skulde komme saavidt, at denne Mand, der iøvrigt endnu er ung og livskraftig, ikke skulde kunne overkomme at være Formand for dette Raad, der inklusive ham selv bestaaer af 4 Medlemmer, saa siger jeg: den Tid den Sorg.

Der er i Udvalgets Fleertals § 2 foreslaaet, at „i speciel videnskabelig Henseende bestyrer